

Rétesfesztivál a Vitéz lélek ígéretével

Közösségi létben, nagy találkozásokban öltöttek testet a rendezvény törvényszerűségei

„Ízzel, lélekkel!” Idén e mottóval hívta életre a tizenegyedik Vasvári Rétesfesztivált a Nagy Gáspár Kulturális Központ csapata. Az ízeket ezúttal tizenegy rétesűtő közösség biztosította, a rendezvény lelkületét pedig a több mint egy évtizede tartó elszánt és dinamikus szervezőerő, melynek motorja ezúttal is G. Szakály Georgina volt. A nap végére a szervezők célja testet öltött: a rétes ezúttal is remek ürügy volt a közösségi együttlétéhez, Vidnyánszky Attilának köszönhetően pedig Vasvár gazdagabb lett a Vitéz lélek ígéretével is.

A búcsú előtti szombat már tizenegy éve rétesfesztivált talál Vasváron. Különös és jó kis állandóság ez a városban. Egy napra rétes-sziget képződik Vasvár közepén. De nem csak gasztronómiai értelemben. Minden másban is. Kicsit lelassul az idő itt. Más lesz. Stresszmentes „majorudvarba” lép ilyenkor az ember. Jó csak lenni ott, nézelődni és egyszerűen múltatni az időt. Ráadásul idén még a tikkasztó hőség napjainak sorába is enyhülést hozott a rendezvény, így délelőtti tizenegykor igazi fesztiválidőben tárhatta szélesre kapuit a program, hogy

immár tizenegyedezszer vehessék birtokba a különleges helyszínt a rétesűtők, mesteremberek, kézművesek és zenészek. A déli megnyitóra a színes forgataggal együtt a vidámság, a jókedv, a közösségi élmény ígérete is megérkezett a rendezvénytérre,

s az alkalmi színpad előtt felállított sátor megtelt érdeklődőkkel. Kovács Ferenc, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke megnyitóbeszédében a rétes történetét elevenítette fel. Mint mondta: itt, Európa közepén a gasztró-
(Folytatás a 2. oldalon)

Szent István emlékét idézték

Pitti Katalin Liszt Ferenc-díjas, Érdemes Művész operaénekes estjével ünnepelt a város

Szentmisével, ünnepi köszöntővel, dalba öntött imákkal, államalapító királyunkat idéző énekekkel emlékezett Szent Istvánra a kisváros közössége augusztus 18-án a Kolostorkertben. Az ódon falak ölelésében hagyományosan az új kenyeret is megszentelték.

Az augusztus 20-ai ünnepi megemlékezés a Szent Kereszt Felmagasztalása templomban szentmisével kezdődött, majd az ünneplők a Templomkertbe vonultak, ahol az emlékező műsorral folytatódott a program.

Kovács Tilda polgármester ünnepi köszöntőjében Szent István korát, alakját idézte, életútját, tevékenységét elevenítette fel. Mint mondta: több mint ezer esztendővel ezelőtt,

valamikor a 970-es évek elején gyökerezik a mai ünnepünk kezdete, s bár államalapító királyunk születésének pontos dátumát nem ismerjük, koporsóját a szentté avatáshoz au-

gusztus 20-án nyitották fel, s ott látták az épen maradt Szent Jobbot. Így e napot tette az egyház Szent István ünnepévé.

Kiemelte: az államalapításra való emlékezés nem hagyhatjuk ki az apát, Géza fejedelmet sem, mert a kezdetek, az államalapítás alapjainak lerakása, az ő idejében kezdődött el. Fiát már úgy készítette fel az utódlásra, hogy minden tudásnak, jellembeli értéknek a birtokában legyen, ami a magyarság megmaradásához szükséges. Így István számára pár év felhőtlen gyermekkor után elkezdődtek a tanulás évei, az uralkodóvá válás előkészítéseként. A kereszttség felvételével kezdődött minden: apát és fiát együtt keresztelték meg. S bár az apa pogány szo-
(Folytatás a 8. oldalon)

Rétesfesztivál a Vitéz lélek ígéretével

(Folytatás az 1. oldalról)

nómia területén szinte minden a mediterrán térségből, a Földközi-tenger vidékéről származik. A rétes török közvetítéssel jutott el Magyarországra, s érdekes módon Szerbiában és Ausztriában vált hagyományos népi étellé. Az eredeti arab neve bahlava volt. Hangsúlyozta: mi itt Vas megyében elsősorban a tökök-mákos rétest ismerjük, népszerűsítjük. Épp ezért fontos jelentősége a mai alkalomnak, hogy találkozhatunk olyan rétesekkel, melyekre rácsodálkozhatunk. Mint mondta, számára ezek a különlegességek az idei alkalommal: a kakas tökével töltött, a halászeves, illetve a velősrétes. Hozzátette: véleménye szerint egy rendezvény is lehet hungarikum, melyek sorába így a vasvári fesztivál is beilleszkedik. A megnyitó gondolatai után aztán az ország különböző pontjairól érkezett csapatok invitálták portáikhoz az édes tészta kedvelőit, s kínálták az évről évre bővülő töltelékrepertoárt, miközben több helyszínen elindultak

tán büszke arra, hogy ők mindig minőségi kenyérliszttel, igazi kovással érkeznek. Emberi erőt, helyben gyúrás-kelesztést és végül vaskemencében sütést, és nem melegítést hoztak, határoztak el. Fesztiválról fesztiválra és kistelepülésükön, Magyarpolányban is. Akkor is, ha ez idő, energia és pénzigényes. Az igazi kenyér ügye és íze, ha rájuk lesz bízva, még sokáig marad méltó helyén. Garancia erre az is, hogy ők a szakminisztérium tanácsadói is pékárúk minősítésének és kategorizálásának ügyében.

törvényszerűségei lettek és ezek szinte már önállóan is alakítják magát a programot, a napot. Például az értékalapúnak álmódott eseményre kezdettől gasztronómiai, közösségi, színházi értékörzőket hívtak a szervezők. Az egykor megszólítottak most már szinte el sem tudják képzelni, ne legyenek itt. Majdnem magától indul az autójuk, buszuk, hogy a hajnali berendezkedésre jó időben Vasvárra érjenek és a réteskapuk nyitáskor ők is teljes kollektívával várják a vendégeket. Saját törvény az is, hogy ezek az értékörzők elkezdtek észrevenni egymás értékeit. A mostani fesztiválon is sorra kötetek fellépők, standok között barátságok, sőt kölcsönös meghívások egymás rendezvényeire. Ennek „non plus ultrája” idén talán az volt, mikor Vidnyánszky Attila, a Nemzeti Színház igazgatója „felfedezte” és meghívta a Nemzeti Színház vasárnapi matinéihez a szintén értékörző, értékhordozó, mesemondó „mesehőst”, a rétesfesztivál állandó közreműködőjét: Csernik Szendét.

a kísérőprogramok. A színpadon az Őszi-rózsa Népdalkör vidám nótái jelenítették meg a réteskészítés derűs, vendégváró, s néha pikáns rigmusait, míg az alkalmi színpad mögött a magyarországi imázsfilmről is ismerős, rackahajú fiú ontotta az óriásbuborékokat, miközben a központ aulája a régi idők idéző játszótérre változott. A Castrum Galérián Sulyok János alkotásai és Vincze György magángyűjteménye mellett Nagy Viki és Pasics Zsolt fotóiból összeállított a Vasvár régen és most címet viselő kiállítás is vonzotta a tekinteteket, az udvaron a népi játszótér közelében pedig otthonra lelt a hagyományörzők jurtya, s szerte a téren minden eddigénél több kézműves kínálta portékáját. Újszerű kezdeményezésként a fesztivál történetében először „Termék Védnöke” is volt a vasvári programsornak, méghozzá a Birkás Pálinka, míg a hagyományos fővédnöki szerepet ezúttal is V. Németh Zsolt államtitkár úr vállalta.

Visszatérő üde színfoltként kínálta termékeit a Magyar Pékek Fejedelmi Rendjének standja is. Nardai Anita pék, a magyar kenyérgyök egyik elhivatott képviselője mel-

A pékséggel szemben a Csehimindszent és Csehiben, összesen ötven hektáron gazdálkodó szombathelyi Gaál család standja várta a látogatókat. Ők is úgy határoztak egyik napról a másikra, hogy a földből fognak megélni, annak ellenére, hogy egyikük sem ezt csinálta addig. Jobban ismerték az irodák világát. De a maguk urai, gazdái akartak lenni. Ehhez a családi összefogást és a fűszernövények, zöldségek termelését, piacra vitelét, árusítását jó alaprak látták. És igazuk lett. A piacon keresik a friss zöldségeiket vagy a saját recept alapján eltett zöldségesztrókat, finomságokat.

A sátrak között bolyongva könnyedén felfedezhette a látogató, hogy az elmúlt több mint egy évtized alatt a fesztiválnak saját

Pedig az igazgatónak – az interjúk, tárgyalások kereszttüzeiben – talán öt perce sem volt, hogy meglássa, észrevegye Szende produkcióját, színházi géniusát. De ugyanilyen találkozás, „vegyértékkötés” történt a mesemondó és a mehökkentő újdonságot, régi-új értéket a fesztiválra hozó kintornás-verklis, Tapolcsányi András között is. Szóval a rétesfesztivál törvényei, kémiai-kulturális kötései szépen beindultak. A jövőben a közös együttműködések egész biztos új minőségeket hoznak létre. A Nemzeti Színház és Vasvár kapcsolatában mindenképpen. A fesztivál nyüzsgését ugyanis idén egy pódiumbeszélgetés is fokozta, melyben Gergye Rezső igazgató és Ölbei Lívია, a Vas Népe újságírója múltról, jelenről, tervekről

is kérdezett, Vidnyánszky Attila, a Nemzeti Színház új igazgatója pedig egy ígérettel távozott: nyitott színházat működtet majd, a jövőben a Nemzeti Színház fontos partnerei lesznek a vidéki színházak, a Vitéz lélek című nyitódarab – Tamási Árontól – pedig vendégszereplésre indul, s érkezik Vasvárra is. Vidnyánszky Attila és Gergye Rezső, avagy a beregszászi és vasvári színjátszás kapcsolata nem újkeletű – bizonyította a be-

rétessütők ugyanis közösségi létben élnek meg a fesztiválra való felkészülést, így a fesztivál, mondhatni, jó ürügy a közösségi erjedési folyamatokhoz is. Ennek a közös együttlétnek pedig a nap végére részesévé válhatott minden fesztiválózó.

Így mire a tepsik, s a kínáló asztalok kiürültek, a zsűri – Bozzai Nóra, Gyöngyösi Zsuzsanna, Laki László – is felállította a maga sorrendjét. S miután a csapatok át-

Andrásfáért csapat vehetett át díjat. A Rétesporta-díjat évről évre azok a csapatok vehetik át, akik esztétikus, a tájegységükre jellemző formában alakították ki kínáló és sütőhelyeiket, vidámságukkal, mosolyaikkal magukhoz csalták a vendégeket. A Bronzporta-díjat idén a nagytilaji csapat érdemelte ki, az Ezüstporta-díjat a sorkifaludi Nefelejcs Kórus vihette haza, az Aranyporta-díjat pedig az andrásfai csapat kínáló asz-

szelgetés is. A Vidnyánszky Attila alapította társulat a 90-es évek vége óta visszatérő vendég Vasváron, s ez nem változott azzal sem, hogy Vidnyánszky Attila útja előbb a Debreceni Színház élére, majd a Nemzetibe vezetett. Szép emlékek, nagy pillanatok is előtűnnek az emlékezetből: a Vasvári Művelődési Házban matracokon eltöltött éjszakák, az itt született darab: Csokonai Dorottyája, vagy A szarvassá változott fiú sikere, amely egyébként még mindig repertoáron van, s ősszel a Nemzeti Színházban lesz látható, természetesen Töröcsik Marival. Ölbei Líviában itt ötlött fel Töröcsik Mari mondata: miszerint mostanában két rendező van, akinek a kedvéért biztosan színpadra lép: Vidnyánszky és Alföldi. A kérdés: miért nem lehet „és” a „vagy” helyett? S Vidnyánszky mindannyiunk gondolatát megfogalmazza, mikor azt mondja: jó volna, ha olyan világot élnénk, melyben nem feszülénk folyamatosan egymásnak itt az országon belül, de sajnos e kultúrharcos időkben a „vagy-ok” korát éljük. S csak bízhatunk abban, hogy eljön, mikor „és-ek” lesznek és nem szembenállások. S talán a fesztiválon ez volt az egyik pont, mikor sokakban megfogalmazódott: a szervezés elérte azt a célt, melyet Gergye Rezső igazgató és a szervező csapat megfogalmazott, miszerint a számszerűség és a mennyiség még további feltornászása helyett a hagyományos értékek előtérbe helyezésével a közösségfejlesztésre helyezik a hangsúlyt. A fesztivál innen a Vitéz lélek ígéretével szárnyalt tovább az eredményhirdetés felé, ahol aztán a másik, évek óta tapasztalható cél is tapinthatóvá vált: a

vették a rétesdiplomát, az értékelés következett. A Szalagdíjat a szalag külleme, s a rajta szereplő felirat üzenetének szellemessége alapján ítélte oda a zsűri. E szempontok figyelembe vételével a Szalagdíj harmadik helyezette a vasvári tűzoltóság Vörös Kakasok fantáziánévű csapata lett, a második legszebbnek az Összefogás Andrásfáért csapat szalagját ítélte a zsűri, míg a kategória legjobbjának járó Aranyszalag-díjat az Anya - Lány Sütődéje érdemelte ki. A színpadon előadott műsort a Beajánló Rigmusok-díj odaítélésével értékelték. E kategóriában a Kápolnai Boszorkányok és az Összefogás

talai nyerték el. Az Abrosz-díjat minden évben a helyben sült rétesek szépségéért ítéli oda a fesztivál zsűrije. Idén a Bronz Abrosz-díj Magyarpolányba vándorolt, az Ezüst Abrosz-díjat az Anya-Lánya Sütődéje érdemelte ki, míg az Arany Abrosz-díjat a letenyei Csipet Csapat vihette haza. A különleges rétesekért idén Ízzel-Lélekkel-díj járt, melyet a tüzesrétesért a Vörös Kakasok, a mákos-almásért a kondorfai csapat, a meggyes rétesért pedig a sorkifaludi Nefelejcs Kórus vihettek haza. A Magyar Hagyományos díját, a hagyományos magyar konyha értékeinek megjelenítéséért Nagytilaj csapata vitte el. A fesztivál Réteskirálynőjének az andrásfai csapat tagját, Kántor Fannit választotta a zsűri, az idei Réteskirály pedig Németh Dániel lett a nagytilaji rétesütők csapatából. A Szomszédügyi Kapcsolatok-díját a Vas megyén túli csapatok vehették át: a Zalaco csapata, Árpi bácsi, a letenyei Csipet Csapat, valamint a Falatnyi Pékség csapata. A Vasvári Rétes Fesztivál 2013. évi fődíját a letenyei Csipet Csapat érdemelte ki, hiszen a zsűri megítélése szerint a legtöbb szempontból magas színvonalon képviselte a fesztivál kiírásában megfogalmazott célokat. A szervező Nagy Gáspár Kulturális Központ Fesztiváldíját a Kápolnai Boszorkányok csapata vihette haza. A színpadon aztán az eredményhirdetés után a zene tovább szárnyalt abban a biztos tudatban, hogy a Rétesfesztivál idén is jó apropó volt. Menni, lenni, enni, és az értékeknek egymásra találni.

– pm, vv –
Fotó: Laki László

Fadobozos romantika fába faragott betyárvilággal

A Hegyháti Nyár idei kiállításán a technika és a népművészet találkozott

A Hegyháti Nyár idei programsorozatának nyitányaként a művészet és a technika találkozott a Nagy Gáspár Kulturális Központ Castrum Galériáján. A tér függőfolyosóján Sulyok János népi fafaragó alkotásai, a Mozsolics-teremben és az aulában Vincze György magángyűjteményének egy része lett otthonra, miközben a tárlatok megnyitójára Pődör György tolla nyomán a költészet, Bozzai Nóra tolmácsolásában a népi dallamvilág is a Castumra költözött.

Odakinn az esztendő egyik legmelegebb napjának forrósága, a központban az idejű programsor nyitányának izgalma járja át a teret, miközben Kovács Tilda polgármester-asszony kiállítás-ajánlójában a tárlatmegnyitő előtti perceket idézi, melyek régi ismerősökkel való örömteli találkozásra, a művészetről való közös elmélkedésre, ismerkedésre is lehetőséget adtak. Mint mondja: mindez azt bizonyítja, hogy számtalan olya hozadéka van az együttlétnek, ami túlmutat magán a kiállításon is. Különösen fontos ez napjainkban, mikor úgy tűnik, hogy a világ mindössze a gazdaságról szól. Pedig a legnehezebb időkben kell leginkább a kultúra felé fordulni, lélekemelő dolgokat tenni, ilyen pillanat volt az is, mikor a kulturális központ épülete megszű-

ről és művészetéről Pődör György költő, az alkotó barátja szól, felelevenítve gyermekkori élményeket, az egykori vasszilvágyi mindennapokat. Mint mondja, ő 1948-ban, Sulyok János, az alkotó 1949-ben látta meg a napvilágot a kis vasi faluban, melynek lélekszáma mára már nem a házakban, hanem a temetőben nő. E kis település híres lehetne arról is, ha megszámolnánk az egy-

mokkal, a betyár- és tanyavilág alakjaival, mindennapjaival, bánatával és derűjével üzen a múlt a jövőnek. S hogy mit, az már a néző dolga, ahogy Pődör György írja: „De egyé válik a szobor és Ő, / az alkotó és amit alkotott: / mégsem ugyanaz, amit lát a néző / és amiért a véső elkopott”.

A verselés merengésből aztán Gergy Rezső igazgató köszöntő szavai a tér másik felébe rántják a tekinteteket, ahol a nagymákfi Vincze György különleges gyűjteményének gyöngyszemeit őrzi a tér. Majd megszólal a gramofon hangja, s a kulturális központ csapata egy rádiótortával ajándékozza meg a gyűjtőt, ő pedig lelkesen mesél. A kezdetekről, a szerkezetek különlegességéről, a technika fejlődéséről, miközben a Mozsolics-teremben egymást váltva megszólal néhány régi rádió is.

– Valahogy kézenfekvőnek tűnt, mivel rádiókkal foglalkozom, régi készülékekkel díszítsuk az egyik otthoni elárvult szobát, ez valamikor a 80-as évek közepén történt – kezd egy több évtizedes történetbe Vincze György, majd rögtön hozzászól: hiába a három évtizeddel ezelőtti időpont, úgy érzi, valójában későn kezdte el a gyűjtést, hiszen a régi, valóban értékes készülékek lassacskán eltűntek, vagy csak horribilis összegekért szerezhetőek be. Ám a gyűjteménye mára így is mintegy 200 darabot számlál, s otthonában két szobát tölt meg. No, nem raktárszerűen, hanem mintegy rendezésként.

lehetett, a Domonkos kolostor, a Békeház vagy épp a Szentkút megújult. Hangsúlyozza: őseink lelki fáradságát, szomorúságát pótszerek nélkül gyógyította az ima, a zene, vagy épp egy-egy faragással töltött óra. A tárlat arra is int, hogy a mai világban is van másik lehetőség, van alternatíva a lelki sebek gyógyítására, a művészetekből való töltökezésre. Majd Sulyok János életútjá-

főre jutó népi iparművészeket, fafaragókat, festőket, akik ide kötődnek. Majd kiderül, erre hamarosan sor kerül, hiszen a Vasszilvágyról elszármazott művészeket emlékező kötetben láthatja majd csokorba gyűjtve a közönség. A Hazatérés idegenbe című kötet a falut, a művészeket és műveiket egyaránt bemutatja.

Majd a köszönet szavai átadják a látogatót a térnek, mely minden ízében azt sugallja: van, hogy a kiszáradt, kidölt fa új életre kel. Lendületet kap, egykori élettelenességébe mozdulatok sűrűsödnek. Az anyag mellett kell hozzá az alkotó is. Ezúttal népi motívu-

– Ezek a legrégebbi készülékek – mutat a terem ablakában kiállított detektoros rádiókra Vincze György – a 1920-as évekből származnak, s működőképesek. Az ezeket követő készülékekben – int a következő rádiók felé – már van egy-két cső, ami erősít is. Majd pörögnek a történetek, s egy gramofon, iskolarádió, stúdiómagnó, rádiókészülékek, s lemezek sokaságának látványán át repíti végig a gyűjtő a rádió történetén a hallgatóságot, képzeletben egészen napjaink műanyag dobozos készülékig, melyek azonban – Vincze

ze György számára soha nem fognak olyan szépen szólni, mint a fadobozosok. S bár ma már tudatosan nem bővíti gyűjteményét, ha különleges darabra bukkanna, azért azt hazavinné, s mint a többi, működőképesé varázsolná. S hogy melyik a kedvenc? Arra nincs is pontos válasz.

– Csodálni, mindegyiket csodálom, köztük ezt is – állunk meg az „NDK-s világ” egyik sorozatának legnagyobb darabjánál.

– Annyira az ötvenes évek, olyan szép a kivitelezése, annyira gyönyörűen szól. Tulajdonképpen a lényeg mindannyiánál ugyanaz: az éterben megjelenő elektromágneses hullámokat az antenna felfogja, a rádió egy része azt szétválasztja, erősíti és hangszóróban megszólaltatja. A csodás ebben az, hogy ezt hányféleképpen tudták variálni, hányféle megoldás, kapcsolási szisztéma született. Ez az, ami a rádiók esetében egyszerűen kimeríthetetlen: bár a végcél ugyanaz, de az út különböző – mondja, miközben – ahogy fogalmaz – a fadobozos romantika végére érünk, s a Beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház előadásával lép tovább a Hegyháti Nyár.

A tárlat azonban marad és minden látogatót tárt karokkal vár szeptember 15-ig a Castrum Galérián.

– vv –

„A múltban gyökerező jövő”

Bunyevác Zsuzsa író könyvbemutatója
a Kolostorkertben

A Hegyháti Nyár programsorozatában Bunyevác Zsuzsa könyvbemutatója is szerepelt. Az író-olvasó találkozót a Kolostorkertben tartották. Az író „A múltban gyökerező jövő” című kötetét mutatta be a megjelenteknek. Bunyevác Zsuzsa impulzívan, meggyőző erővel beszélt kutatásairól, mely a többi közt a magyarság törté-

zetére állt, csak könyvízelítőre adott módot. Az előadáson többször is elhangzott, hogy a témakifejtésre igazán a kötetben találunk rá az érdeklődők. Hiszen annak idő kell, ahogy az azt megelőző kutatómunkának is és az egész logikai összeépítésének is. Az író-olvasó találkozóra közel harmincan voltak kíváncsiak az augusztusi pénteken. Az érdeklődés a témából is fakadt. De mellette többen azért jöttek, mert ismerték és tisztelték a szerzőt. Hogy honnan?

Bunyevác Zsuzsa neve valószínűleg nem hangzik ismeretlenül sok vasvári számára, hiszen ő is vasvári volt egykor. Édesanyja tanítónő, édesapja gyógyszerész volt. Többen is emlékezünk rájuk. Bunyevác Zsuzsa a gimnázium elvégzése után aztán a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Gyógyszerésztudományi Karára jelentkezett, majd annak elvégzése után az egyetemen maradt és dolgozott. 1982-ben megszerezte a gyógyszerészdoktori fokozatot, ezután pedig 1993-ig a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola biológia tanszékének adjunktusa volt. Most azonban „főállású” író. Ars poeticája, mely a honlapján olvasható, egy Wass Albert-idézet: „Végzem, amit végezni kell, amit végezni jó és illő, mert a bennem lévő nyugalomérzés igazolja, hogy helyes úton járok. Szeretném, ha hitem akkorára növekedhetnék, mint egy mustármagocska, hogy hegyeket mozdíthassak vele.”

Az, hogy ezt éli is és nem csak mondja, nyilvánvalóvá vált az író olvasó találkozáson is. Előadásával, meggyőző erejével „gondolathegyeket” mozdított helyükről. Egy estére biztos.

– pm –

Színháték Beregszászról

Vörösmarty két művét vitte színre az Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház társulata

Az idei Hegyháti Nyár üde színtoltja volt a Beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház, melynek társulata, ismét elfogadva a Nagy Gáspár Kulturális Központ meghívását, ezúttal – köszönhetően a több éves kapcsolatnak és az általuk elnyert pályázati támogatásnak - két darabot hozott Vasvárra. A két Vörösmarty Mihály mű beregszászi adaptációja elvárásolta a helyi közönséget.

rezve. A hagyományos népi motívumokat, tradíciókat, elődeink világát kreativitással és derűvel tette élményszerűvé a társulat, mintegy átvezetve a programsort a másna-

pi, gasztronómiai tradíciókat felelevenítő rétesfesztiváli hangulatba. A szereplők: Kacsur András, Orosz Melinda, Vass Magdolna, Gál Natália, Béres Ildikó, Ivaskovics Viktor, Ferenczi Attila, Rác József. Gergy Rezső igazgatótól megtudtuk: több éves kapcsolat eredménye, hogy ismét Vasvárt választotta helyszínként a társulat, azt pedig, hogy

harmadaron érkeztek két előadásukkal, egy általuk elnyert pályázati támogatás tette lehetővé.

– vv – Fotó: Laki László

A programsor nyitányaként Csongor és Tünde boldogságot kereső, népmesei motívumokkal – boszorkány, varázslatok, ördögök – tarkított világa elevenedett meg a színpadon mozgalmas látványvilággal, Szász Zsolt rendezésében. Vörösmarty tartalmilag és nyelvtanilag egyaránt nehéz szövegze ezúttal könnyeden siklott végig a termen, s repítette a nézőt a földön túli világba. A főbb szerepekben: Ferenczi Attila, Tarpai Viktória, Szabó Imre, Orosz Melinda, Vass Magdolna, Sötér István, Kacsur András, Krémer Sándor, Gál Natália.

Másnap pedig Gyevi-Bíró Eszter rendezésében a Tekéntetes Úr népmesei története öltött testet a színpadon tréfás jelenetekkel, harsány jókedvvel, vidám énekekkel fűsze-

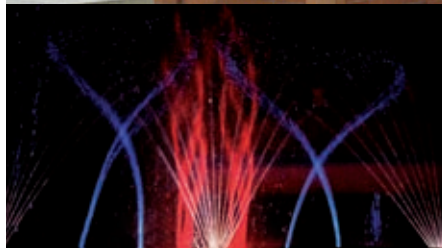
A békekötés napja borkúttal, vízi-fényjátékkal

A Békeházban a vasvári béke dokumentumainak másolatai várták a látogatókat

Idén második alkalommal hívta életre a Vasvári Békekötés Napját a kisváros önkormányzata. Az augusztus 10-ei program nemcsak a Hegyháti Nyár vasvári rendezvénysorozatát színesítette, hanem a 349 esztendővel ezelőtti békekötésre is ráirányította a figyelmet, hangsúlyozva: a hegyháti kisváros az egyetlen olyan település az országban, ahol nemzetközi béke kötött.

Az 1663-64-es, török elleni háborút lezáró híres vasvári béke megkötésének történelmi helyszínén álló Békeház a békekötés évfordulóján is szélesre tárta kapuit. A vasi festőművészek tárlatának is otthont adó, tekintélyt parancsoló falak között ezúttal az 1664. augusztus 10-én kötött béke dokumentumainak másolatait is megtekinthették az érdeklődők. A helybeliek mellett az ország különböző pontjairól érkezett szakemberek, érdeklődők és turisták keresték fel a város emblematisus épületét, merülhettek el a történelmi hangulatban, vagy kaphattak tájékoztatást a legújabb kutatásokról, melyek szerint a szegyenletesként aposztrofált vasvári béke valójában igenis reális egyezség volt. A Dísz téren aztán újabb meglepetés ünnepelte a békét: a város történetét megjelenítő, zenélő Királyok Kútja e napon víz helyett bort ontott magából, délelőtt fehér, délután vörös nedűvel kínálva városlakót és utazót egyaránt.

A békenaphoz kötődő programok mellett a

rendezvénytéren az egész napos Rétesfesztivál várta az érdeklődőket, s emellett a Nagy Gás-

pár Kulturális Központ kiállításai is színesítették a programot.

A korabeli hagyományok felelevenítésé-
ként a programot a késő esti órákban a fények,
színek, a víz és a dallamok különleges játékát
felhasználó vízijátékkal zárhatta a szépszá-
mú közönség.

– vv – Fotó: vv, Laki László

A Cimbaliband pergő ritmusai a rendezvénytéren

A Rétesfesztivál előestéjén a Cimbaliband együttes lépett a rendezvénytér színpadára. Az együttes zenéjében a modern kelet-európai életérzés keveredik a népzenevel. Zenéjük forrásai különböző helyekről fakadnak: magyar népzene, klasszikus zene, jazz, balkáni népzene, rock'n'roll, de két dolog mégis összetartja az együttest: a barátság, és egy igazi varázslatos magyar hangszer: a cimbalom. Az együttes tagjai: Unger Balázs – cimbalom, ének, Szita Eszter – ének, Agatics Krunoszláv – harmoni-

ka, Lázár Gyula – nagybőgő, basszusgitar, Boda Gellért – hegedű, Unger Gergő – gitár, vokál, Horváth Dániel – dob, ütőhangszerek. Ám a Cimbaliband különleges dallamaival párhuzamosan, péntek este sajnos

a viharfelhők is megérkeztek Vasvárra, így háromnegyed órányi pergő ritmusú dallamvarázs után a koncertet a szervezők, a nézők biztonsága érdekében félbeszakították.

– vv – Fotó: Laki László

Szent István emlékét idézték

(Folytatás az 1. oldalról)

kásaitól teljesen nem tudott elszakadni, ám István nemcsak felvette a kereszténységet, hanem lelkét is átjárta az istenhit, s életét is eszerint élte. Hozzátette: Szent Istvánról kettős arckép rajzolódik elénk: szigorú, erőskezű uralkodó, határozott politikus, ugyanakkor jámbor, vallásos ember, szent király. Hatalmának egyik legerősebb támasza az egyház, a másik a törvények voltak, s nem a fegyver. Koronázását követően megszervezte a vármegyerendszert, a megyék

központjának egy-egy földvárat jelölt ki. Vas vármegyeként így vonult be városunk is a magyarság történetébe. Hasonlóképpen hívta életre az egyházi szervezetet is: 10 püspökséget hozott létre, s a felettük álló érsekséget is felállította. A sok-sok szervezeti átalakítást, a jogokat és kötelességeket a király írásban is rögzítette. Törvényekkel védte népét a bántástól, félelemtől és a tehetetlenség érzésétől. Ugyanakkor a törvények meghatározták a társadalom egészséges életét is. A történetírás szerint István a maga korának legkorszerűbb, leghaladottabb államát hozta létre atya nyomdokain, s ezt a tudást adta tovább fiának írt Intelmekben is. A polgármesterasszony kiemelte: élete legnagyobb tragédiája fia, Imre herceg elvesztése volt. E tragédia volt annak a döntésének a mozgatója, mely talán uralkodása alatt először vitatható döntés volt: Orseoló Péterre hagyta a trónt. István király Szűz Mária mennybemenetelének a napján, augusztus 15-én halt meg 1038-ban. Halálos ágyán még utolsó akaratával Magyarországot Szűz Mária oltalmába ajánlotta. Nagyságát mutatja, hogy a Vazultól leszármazott királyok ismerték el érdemeit legelőször, s 1083-ban László király uralkodása idején avatták szentté.

Az ünnepi beszédben elhangzott: mindannyiunkat összetart a múlt, a tudat, hogy

őseink több mint ezer esztendővel ezelőtt itt a Kárpát-medencében, Európa szívében választották ki otthonunkat. Együtt, összefogva azóta is óvjuk, őrizzük magyarságunkat. Kiemelte: István egyik fő öröksége a belső összefogás. Hitt abban, hogy az emberek nagy része túl tud lépni önös érdekein a közös célért. Hitte, hogy együtt képesek leszünk megmaradni. Példaként kell, hogy álljon ez

tudunk fogni, s talán fennmaradásunk egyik rejtélye is ez. Hiszen az ezer év során sokkal nagyobb, körülöttünk élő népek tűntek el. István király törvénykönyvében találjuk: akarjuk, hogy erős béke és egyetértés

legyen öregek és fiatalok között, mint ahogy az apostol mondja: mindnyájan egyetértők legyetek a jóban. István öröksége alapján jó lenne, ha nemcsak a bajban tudnánk összefogni, hanem a mindennapokban is – emelte ki a polgármester, majd gondolatait Szabó Magd szavaival zárta: „Te vagy legendánk legnagyobbika, István, szent király, aki megnyitottad előttünk az élet kapuját, amit te tettél, valóban az ég csodája volt: hitet adtál és jövődöt.”

Az ünnepi gondolatokat követően Burusán József esperes úr megáldotta az új kenyeret.

– Isten egyik legnagyobb ajándéka, a föld termése, a mindennapi kenyér, amelyért a legszentebb imádságban, a Miatyánkban naponta imádkozunk. Ezt a mindenha-

a hit minden magyar előtt. Azóta is számtalanszor bizonyítottuk: ha bajban van a nemzet, a nemes célért össze

tó Isten ebben az esztendőben is megadta számunkra, adjunk hálát érte – hangzott el a szertartás részeként, majd Kovács Tilda polgármesterasszony és Sejberné Szabó Mariann iskolaigazgató kínálta körbe az új kenyeret. Az est Pitti Katalin Liszt Ferenc-díjas, Erdemes Művész operaénekes előadásával folytatódott. A művésznő elmondta: István király iránti mélységes tisztelettel igyekezett programját összeállítani, melynek a nyitányául egy a Moldvai csángóktól származó, Istvánt köszöntő népdalt választott. Így hát a történelmi falak ölelésében az Ó Szent István dicséртésével... című dallal szárnyra kapott az ünnepi műsor, majd Hegedűs Valér zongoraművész kíséretével imák csendültek fel, s a kolostor történelmi, tekintélyt parancsoló falai közé vallási áhítattal átszöött, különleges, múltbéli hangulat költözött.

– vv –

Szicíliai táncot járhattak a vasváriak is

A hagyományos folklórest idén is nagy sikert aratott

A népzene és néptánc átöröklődve a kulturális sokszínűség megannyi apró eleme mutatta meg magát a Hegyháti Nyári idei folklórestjén. A magyar népzene mellett a német és a szicíliai tradíciók is megjelentek a rendezvénytérén, ahol a befelé forduló, nyugodt német stílus mellett az életigenlő olasz mentalitásból is kapott ízelítőt a néző.

Az est hangulatát a Regös együttes tánc-házi muzsikája, énekelt versei, népzenei dalamai alapozták meg, majd a német Süsseni Néptánckör lépett színpadra. A Sváb Alpokból érkezett csoport előadásában főként a ha-

gyományos dél-németországi táncokat fedeztük fel. A „sváb” jellem általában befelé forduló, nyugodt, kemény és erős akaratú tanúsodó, e a tulajdonságokat elevenítik meg, tükrözik táncuk is. A csoport hagyományos viselete a 19. századból származik, s régi sablonok alapján hozták létre azt. A Süsseni Néptánckör közel félórás táncblokkjában a lányok „reptetésével” tarkított páros tánc, a Krüzkönig mellett helyet kapott az ünnepi tánc, a Nagy Triolett, valamint a Bandertanz, melynek különlegessége, hogy hajdanán tavaszi ünnepeken egy fa körül, jó termést kérve járták. A tánchoz használt színes szalagok a tavasz színpompáját is megidéztek.

A német után a szicíliai hagyományok elevenedtek meg a rendezvényterület alkalmi színpadán. A szicíliai Herbessus együttes Grotte városából érkezett. Vidám repertoárjukban az életigenlő táncok mellett jól megfért a „Vitti ‘nna crozza”, mellyel a háború egy részét mutatták be, és a San Carlo, mellyel városuk szentjét idézték. A látványos produkcióiknak ezúttal a közönség is tevékeny részese lehetett: a csoport tagjai többször is táncba vitték, bevonták a játékba a vasváriakat, remek hangulatot teremtve a folytatáshoz. A sokszínű kulturális kavalkádot a vasvári Slinky Zenekar koncertje váltotta.

– vv –

Hajómodell-verseny a Csónakázó-tavon

Augusztus 19-én került megrendezésre a vasvári Csónakázó-tavon az immár hagyományosan mondható hajómodell-verseny. A rendezvényről, a versenyről a hajómodellekről a helyi modellezők képviselőiben Horváth László – Laci bácsi – adott tájékoztatást.

A Csónakázó-tavi hajómodell-versenyek immár 13 éves időtávlatra tekintenek vissza. 2000-ben kezdődött a sorozat, és az akkori versenyzők nagy része most is itt van, törzsvenédek tekinthetők, évről évre eljönnek, hogy megmérkőzzenek, és hogy egy kellemes napot töltsenek együtt beszélgetéssel, bográcsozással. Az idei futamra Nagykanizsáról, Zalaegerszegről, Szombathelyről, Pécsről, Győrből, Kapuvárról, Budapestről, Csurgóról, Kaposvárról és természetesen Vasvárról is jöttek résztvevők, összesen 16-an, és érdeklődők, részben a régi ismertség alapján, de vannak új indulók is.

A vasvári futam szabályai kicsit speciálisak. A szervezők két kategóriát határoztak meg: 60 év alatti és 60 év feletti indulók. Erre azért volt így szükség, mivel a hajókra nézve nem homogén a verseny, többféle típusú modell is szerepel. Az értékelés viszonyítási alapja az egyes kategóriák jelenleg aktuális világbajnoki csúcának százalékban kifejezett értéke. Így több díjat is ki tudnak osztani. (A körpályás hajók

– ha a maximumot tuják kihozni belőlük – a VB csúcs kb. 90%-át tudják teljesíteni.)

A vasvári versenyen indultak körpályás és rádiós modellek egyaránt. A rádiósoknak egy egyenlő oldalú háromszög alakú pályát kell teljesíteniük oda-vissza, aminek 100 méter a kerülete, és ennek időeredményét mérik.

A körpályások egy 100 méter kerületű kör mentén futnak, a kör középpontjához „kábel” kapcsolja őket. Ezek a hajók megközelítőleg 200 km/óra sebességet érnek el. Indítás után a versenyző jelzi a zsűriasztal felé, hogy mikor indítsák az órát, ezt követően öt kör idejét mérik, ami alapján az időeredmények születnek. (Egy indítással kb. 15–20 kört tudnak futni a modellek, ebből kell az 5-öt mérni.) A kapott időeredményeket egy századmásodpercre lebontott táblázat alapján számolják át sebes-

ségre. Az ún. légcsavaros modellek még ennél is gyorsabbak, az 500 méteres távot a versenyen 6,86 mp alatt teljesítette egy ilyen hajó, ami 262 km/órát jelent.

A vasvári versenyen a következő eredmények születtek:

60 év alatti kategória: 1. Horváth Péter (Savaria MSE), 2. Dusa András (Kaposvár), 3. Gulyás Mihály (Kaposvár)

60 év feletti kategória: 1. Werderits János (Savaria MSE), 2. Angel Tamás (Budapesti ME), 3. Horváth István (Savaria MSE)

Végezetül Laci bácsi elmondta, hogy a rádiós szakágat manapság többen üzik, mint a körpályást. Aki akár hazai, akár nemzetközi szinten versenyben akar maradni, annak mind anyagiakban, mind odaszánt időben oda kell tennie magát. A modellekkel sok a munka, drága a technika, drága a versenyekre történő utazás is. De szerencsére vannak a sportág iránt elkötelezett emberek, akik elkötelezettségükkel és áldozatvállalásukkal szép eredményeket tudnak elérni.

A helyi szervezők köszönetet mondanak Vasvár Város Önkormányzatának a sokéves segítségnyújtásért és támogatásért, valamint a Savaria MSE-nek az anyagi és erkölcsi támogatásért.

Dokey

Újra Vasvár vendégei voltak a dévaiak

A tábort a Nyugat Média csoport szervezte az önkormányzat segítségével, helyi civilek támogatásával

Újra Vasvár vendégei voltak a dévaiak. Az erdélyi magyar gyermekek egy héten át nyaraltak Vasvár - Nagymátfán. A Nyugat Rádió Szombathely, az ISIS Rádió Sárvár és a Rádió 8 Körmeny közös szervezésében érkezett a dévai Szent Ferenc Alapítványtól 20 fős csoport az erdei iskolába. A gyerekek az egy hetes nyaralás alatt felléptek a Vasvári Rétesfesztiválon, megismerkedtek Szombathely, Vasvár és Keszthely nevezetességeivel, de strandolásra is jutott idő bőven: Bükfürdőn, Döröskén, a vasvári Szentkút Fürdőn és a Balatonnál. A tábort a Nyugat Média csoport szervezte a vasvári önkormányzat segítségével, valamint helyi civil szervezetek támogatásával. Az itt megszerzett élmények a nevelők szerint a dévai gyermekek életében meghatározóak.

Idén is beszélgettem néhányukkal a hazautazásuk előtti estén. A két nevelőt, András Tündét és Antal Hajnalt például már ismerősként faggattam „családjukról.” A múlt évben ugyanis, ahogy a Vasvári Újság hasábjain is írtunk róla, kicsit bevezettek bennünket a dévai hétköznapiakba. Akkor kiderült, hogy 10-11 fős családokban élnek Déván a gyermekek a nevelők vezetésével. Hajnal 11 fiút nevel. Tündének most 10 lány van. A nevelőanyák

példáson nevelgetik a kicsiket és a nagyobbakat.

Gondolták volna, hogy a dévai Szent Ferenc Alapítvány lakóinak nagy része a turisztikai szakirányt választja, ha továbbtanul? S hogy az iskolában előszeretettel veszik fel a dévai otthonokból jelentkezőket, mert a fiatalok már sok gyakorlatias tudást kapnak a családok nevelőitől? Többségük – a fiúk is, nem csak a lányok – tud főzni és a házimunkában is jeleskednek.

Mikor arról kérdeztem a nevelőket: mi a módszerük abban, hogy a gyermekek megszeressék a házimunkát, mindketten a közös munkavégzésben látják ennek sikerét. A gyermekek tehetséggondozása is fontos eleme a dévai mindennapoknak. Sokan a turizmus szakban látják a jövőt. Itt végezve Európában és a tengeren túl is szívesen látják szakmai tudásukat. De nem mindenki választja ezt a szakirányt. Hajnal „fiai” között van, aki fogorvosnak készül. Sőt, van, aki pincérnek, fodrásznak tanulna.

Ha azt kérdeznék tőlem: nem illúzió-e a gyökereket vesztett, anyagi alapokkal nem rendelkező erdélyi, árvaotthonban növő gyermekeknek ilyen terveket szőni, azt tudnám válaszolni, hogy nem. Ugyanis a nehéz sors a gyermekekben olyan akaratot és tudatosságot fejleszt ki, amivel módszeresen végigviszi többségük az akaratát. Ehhez helyes önértékelés is társul, melyet a nevelők segítségével alakítanak ki. A nevelők külön felelősségnek tekintik ezt a tehetséggondozást, hisz tényleg sok gyermeknek nincs egyebe, mint csak „istenadta” tehetsége, okossága vagy érzékenysége. Ebből kell

alapvetően mindenkinek megcsinálnia a szerencséjét, maradva Déván, Romániában vagy határokon túl munkát keresve. Erre is, arra is van példa bőven. Hisz az alapítvány két évtizedes működése alatt közel ötezer gyermek került ki az otthonból.

Idén két fiúval is beszélgettem. Egyikük, a 16 éves Antonion Luis pincérnek készül. Hat testvére közül négy él az otthonban. A másikuk, Szujogán Dávid, akit a többiek „Bobbnyak” szólítottak, 20 éves, most érettségizett. Személyében tényleg érett, megfontolt emberrel beszéltem. A fiú három év múlva egyetemre megy, de még nem érzi érettnek magát rá. Addig marad az alapítványnál, és közben meggyőzi testvéreit, hogy tanulás nélkül semmire sem jutnak. Végül, ahogy hallgatom, megjegyzem neki: nagyon jó pedagógus lehetne, ahogy meséli, hogy győzi meg jó szóval a testvéreit. A dicséretem jól esik neki. Így megosztja velem nagy „titkát”. Amiről addig csak úgy beszélt, hogy valamelyik egyetemre megy majd, most pontosítja nekem: pszichológus szeretne lenni. Segíteni akar az embereknek. Ahogy mondja, az életből a jót is, a rosszat is el kell fogadnunk és legfőképpen tanulnunk kell belőle. 20 éves ember gondolatai ezek, akit szociálisan terhelt kis élete már legalább negyvenévesi élettapasztalattal látott el. Kívánom neki a sikert. Ha akarja, sikerülni fog neki. Láttam. Tudom. A szemében volt a sorsa.

A tábor támogatták: Vasvár Város Önkormányzata, Nagy Gáspár Kulturális Központ, Nagymátfáért Egyesület, Kardos László Általános Iskola, Szombathelyi Egyházmegyei Karitasz Vasvári Csoportja, Magyar Máltai Szeretetszolgálat Vasvári Csoportja, Petőfi Horgász Egyesület. A magánszemélyek pénzfelajánlásából harmincezer forint támogatást kaptak a táborozó gyermekek, de köszönet illeti azokat is, akik élelmiszerekkel (gyümölcs, üdítő, stb.) járultak hozzá a gyerekek ellátásához.

– pm –

Júliusban születtek

Az esztendő hetedik hónapjában négy újszülött érkezett Vasvárra. A hónap kilencedik napján született Hollósy Fanni, Hollósy Szabolcs és Ódor Zsuzsanna kislánya, 16-án Szabó Balázs Ádám, Szabó Krisztián és Köcse Alexandra kisfia jött világra. A hónap harmadik vasvári babjaként 18-án Hantó Áron, Hantó Zsolt és Lovrity Boglárka kisfia érkezett, július 22-én pedig Bogdán Dominik, Bogdán István és Horváth Dzszenifer gyermeke jött világra. A vasvári újszülöttek fotóit továbbra is várjuk a vasvar@t-online.hu e-mail címen.

Fanni

Áron

Emléktornák a felkészülés jegyében

A VVSE Németh László és Varga László emléke előtt is tisztelgett

Az elmúlt hetekben felkészülési és emléktornákon egyaránt bizonyítottak a VVSE labdarúgói. Az egyesület gárdája július végén megnyerte a Papp Károly-emléktornát, augusztus elején pedig Zalaegerszegen a Pogacsics Milos-emléktornán képviselte Vasvárt. Emellett hazai pályán immár negyedik alkalom-

A vasvári gárda ezúttal a Zala megyei I. osztályban szereplő Pókaszeptek, a Zala megyei II. osztályban szereplő zalaegerszegi Police Ola, valamint a Vas megyei II. osztályban szereplő Balogunyom csapatát fogadta. A sportszerű küzdelmet, barátságos körmérkőzéseket követően az első helyen Pókaszeptek csapata végzett, a második helyet a hazai gár-

A legjobb játékosnak járó díjjal a 2009-ben 37 éves korában elhunyt labdarúgó, Németh László „Pafu” emléke előtt tisztelgett az egyesület. Németh László labdarúgó-pályafutása alatt, majd a csapat körüli teendők elvégzésével – főrendezői feladatok, a pálya és környékének rendbetétele, gondozása – mutatta meg, hogy kék-fehér szívvel lehet

mal szervezték meg a hagyományos, őszi szezont megelőző felkészülési tornát, mellyel Németh László „Pafu” és Varga László „Langyi” emléke előtt is tisztelgett az egyesület.

Július utolsó hétvégéjén Balogunyomban felnőtt csapatok részvételével hívták életre a IV. Papp Károly-emléktornát, ahol a házigazda Balogunyom mellett a Kőszeg, a Király és a Vasvár VSE is pályára lépett. A találkozóval évről-évre egykori elnökére emlékeznek a hazai csapat. Az idén hatalmas hőségben megrendezett találkozót a Vasvár VSE nyerte meg, megelőzve a Király SZE, a Kőszeg és a Balogunyom csapatait.

A következő hétvégén a VVSE U-21-es csapata Zalaegerszegen a Pogacsics Milos-emléktornán képviselte a várost. Itt az elődöntőben 4–1-re győzte le a Páterdomb csapatát, majd a döntőben 2–1-re múlta felül a Police Ola csapatát – tudtuk meg Németh Attila egyesületi elnöktől.

Szintén ezen a hétvégén hívta életre az őszi szezont megelőző felkészülési tornáját az idén 101. esztendő Vasvár Városi Sportegyesület.

da szerezte meg, a „bronzérmes” a Police Ola Zalaegerszeg csapata lett, a negyedik helyen pedig Balogunyom csapata zárt. A torna gólkirálya címet Horváth Tamás érdemelte ki a Police Ola csapatából.

Németh Attila elmondta, hogy a torna nemcsak a felkészülés lezárása, hanem évről-évre alkalmat ad arra is, hogy az elhunyt csapattársakról megemlékezzenek. Így a különdíjakat az ő emléküik előtt tisztelgve adják át, s a díjakat is az egykori csapattársak családjai ajánlják fel. A legjobb kapusnak járó díjat a 2008-ban 38 éves korában elhunyt labdarúgó, Varga László „Langyi” emlékére ítélték oda. Varga László pályafutása alatt mezőnyjátékosként, majd kapusként bizonyította, hogy szívvel-lélekkel, győzni akarással a vasvári gárdáért küzdve lehet csak eredményeket elérni. Tagja és meghatározó játékosa volt az 1992-ben a megyei II. osztály szombathelyi csoportjában bajnokságot nyert, majd a megyei I. osztályban szereplő csapatnak. A róla elnevezett díjat fia, Varga Dávid, a Vasvár VSE utánpótlás-labdarúgója adta át Smolcz Róbertnek, a hazai gárda kapusának.

csak tenni az egyesület sikeréért. Tagja volt az 1992-ben a megyei II. osztályban második helyezést elért ifjúsági csapatnak, majd azt követően kiegészítő emberként a megyei I. osztályban szereplő felnőtt gárdának. A díjat Németh László keresztlánya, Németh Liliána adta át a torna legjobb játékosának ítélt Bertók Istvánnak a pókaszepteki csapatból.

Az egyesület elnöke hozzátette: az őszi szezont augusztus közepétől november végéig tart majd a megyei I. osztályban, ahol az első mérkőzésre augusztus 17-én került sor: Celldömölk–Vasvár 3–1.

Vasváriak a vasváriaknak

Augusztus 16. napja, a Hegyháti Nyár programjainak második hétvégéje a „Vasváriak a vasváriaknak” mottó jegyében telt. Bunyevác Zsuzsa könyvbemutatóját követően a Nagy Gáspár Kulturális Központ aulájában vasvári zenészek, táncosok szórakoztatták a közönséget, majd az „Üss

a hasadra!” Színpad előadásában Kiss Márton Pilonon híd című komédiájának kamara előadását tekinthette meg a közönség. Az est folyamán fellépő csoportok egytől egyig valódi házigazda-lelkülettel fogadták az érdeklődőket, kiváló atmoszférát teremtve a házban. (Fotó: NGKK)

Szeptemberi ajánló

Kíváncsiak a lakók véleményére

Szeptember 3-án 18 órára fórumra hívja a közeli lakókat a Nagy Gáspár Kulturális Központ. A téma: az idei és a jövő évi Hegyháti Nyár és az őszi programok, valamint a további közös együttműködés.

Gitárszó a Fötéren

Szeptember 8-án és 22-én 11 órától a Gitár Klub ad műsort Várhelyi Zoltán vezetésével Vasvár Fötéren.

Csatornázás: lakossági fórum

Vasvár Város Önkormányzata lakossági fórumot szervez **2013. szeptember 9-én, hétfőn** 17 órakor a Békeházban (Kossuth L. u. 10., volt Tretter-ház) az Európai Unió Kohéziós Alapjának támogatásával megvalósuló szennyvízberuházás aktuális kérdéseiről, a lakosságot érintő hálózati rákötésekről. A fórumon Kovács Tilda polgármester, Varga Zoltán, a Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályának vezetője, Dancs Balázs, a kivitelező Szabadics Közmű- és Mélyépítő Zrt. képviselője, valamint Eredics Attila műszaki ellenőr nyújtanak tájékoztatást és

válaszolnak a lakosság felmerülő kérdéseire. A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak.

A zeneiskola is tanévet nyit

A vasvári Városi Zeneiskola **szeptember 9-én, hétfőn** 17 órakor tartja tanévnnyitó ünnepségét.

Kiállítások a Castrumon

Szeptember 15-ig látogatható Sulyok János népi fafaragó munkáiból épített kiállítás a Nagy Gáspár Kulturális Központ Castrum Galériáján. A következő tárlat Nemcsics Ákos festő műveiből nyílik majd.

Koncert a Nagy Gáspár Alapítvány javára

Szeptember 21-én Szeptember végén címmel a Slinky Zenekar, a Nádasy Trió és „Sömi” közreműködésével koncert várja az érdeklődőket a Szentkúton a Nagy Gáspár Kulturális Központ Szervezésében. A koncert bevételét a Nagy Gáspár Alapítvány részére, a bérbaltavári szülőház fejlesztéséhez ajánlják fel a szervezők.

„Mindenkinek van egy története...”

„Mindenkinek van egy története...” címmel hirdet alkotói pályázatot a Nagy Gáspár Kulturális Központ a Shakespeare-i gondolat jegyében, miszerint „Színház az egész világ és színész benne minden férfi és nő”. A felhívásban ez áll: „írjanak, hozzanak, alkossanak a gyermekkorukból, az ifjúkorukból olyan történeteket, amik arról szólnak, hogy Ön (Te) színjátész volt(ál).” Leadási határidő: 2013. október 15. A legizgalmasabb történetek publikálásra kerülnek és díjazásban részesülnek. Terjedelem maximum 4000 karakter (két A/4-es oldal).

Meghívó

LAKOSSÁGI FÓRUMRA

Vasvár Város Önkormányzata lakossági fórumot szervez **2013. szeptember 9-én (hétfőn) 17.00 órakor a Békeházban (Kossuth L. u. 10., volt Tretter-ház)** az Európai Unió Kohéziós Alapjának támogatásával megvalósuló **szennyvízberuházás** aktuális kérdéseiről, a lakosságot érintő hálózati rákötésekről.

A fórumon Kovács Tilda polgármester, Varga Zoltán, a Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályának vezetője, Dancs Balázs, a kivitelező Szabadics Közmű- és Mélyépítő Zrt. képviselője, valamint Eredics Attila műszaki ellenőr nyújtanak tájékoztatást és válaszolnak a tisztelt lakosság felmerülő kérdéseire.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Kovács Tilda
polgármester
Vasvár

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával,
a Kohéziós Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Mozgalmas mindennapok a Diabetes Klubban

Minden hónap első keddjén tartjuk klubfoglalkozásainkat a tűzoltó házban, ahol vércukor-, vérnyomásmérés és értékelés történik. Szeretettel várjuk az új tagokat, „Együtt könnyebb”!

Januárban: megbeszéltük az egész évre vonatkozó terveinket.

Februárban: a világot átkerékpározó Nagy Tamást hívtuk meg, aki a tavalyi törökországi kerékpárútról számolt be vetéssel egybekötve.

Márciusban: megtartottuk a nőnapot, férfi tagjaink virággal köszöntöttek bennünket.

Áprilisban: előadást hallgattunk meg a cukorbetegség szövődményeiről és megbeszéltük a két klub látogatásainak fogadását.

Májusban: tavalyi szentgotthárdi látogatásunk visszonzására 29-én 21 fő érkezett hozzánk. A Békeházban Kovács Tilda polgármester asszony és Dr. Kránitz Zsuzsanna főorvosnő, valamint a klubtagok fogadták a látogatókat. Bemutattuk Vasvár nevezetességeit, a Nagy Gáspár Kulturális Közpon-

tot, a Domonkos Templomot, Fábián Tamás gyűjteményét és a Szentkutat. Utána fehér asztal mellett a tűzoltóházban töltöttünk el jó pár órát, megismerkedtünk a klubok életével. Köszönjük az Önkormányzatnak és a Tűzoltóknak, hogy hozzájárultak az élménydús és kellemes délutánhoz. Búcsúzásakor úgy váltunk el, „találkozunk még!”.

Júniusban: a Zalaegerszegi Diabetes Egyesület 26 tagja a vasvári születésű Szalai Gáborné Zsuzsa vezetésével érkezett hozzánk, őket is a Tretter-házban fogadtuk. Rövid klub- és városismertetés után megnézték a házban lévő festménygyűjteményt. Ismerkedtek a főtérrel, majd megtekintették Török Richárd szobrászművész emlékkiállítását a múzeumban. A könyvtárban Fábián Tamás gyűjteményét nézték meg, majd a templomot követően kísértünk a Szentkúti kápolnához. Végül megpihentünk a Kneipp-házban. Kellemes műsorról és sok barátsággal leptek meg bennünket a tűzoltóházban, ahol kellemes órákat töltöttünk el. Szalainé Zsuzsa az egyesület nevében kö-

szönetet mondott, sikeres együttműködés és jó egészséget kívánva szeretettel várnak bennünket Zalaegerszegen.

Júliusban: Győrbe kirándultunk 21 fővel, ahol a Győri Diabetes Egyesület elnöke, Venes László és felesége, Eszter asszony várt. Ők ismertették meg velünk a várost és kísérték el minket. Megtekintettük többek között a Széchenyi teret a Mária-oszloppal, a Bencés épületegyüttest, a Frigyládat, a Püspöki várat, a Bazilikát, a Karmelita templomot, a Városházát, Apor Vilmos vértanú börtönszobáját, a Zichy Ferenc látogatóközpont kiállításait. Megismerkedtünk a vár épületében a Szent Korona, Szent Jobb és Szent László herma győri kultúrájának történetével. Végül felmentünk a torony kilátó tetejére, ahonnan csodálatos panorámában gyönyörködhattunk. A Rába és a Mosoni Duna összefolyását is megláthattuk. Kellemesen elfáradva, gazdag élményekkel tértünk haza.

Harczné Marika
klubvezető

A Vasvári plébánia hírei

A szeptemberi hónap legfontosabb eseménye:

Szeretettel hívunk és várunk minden zárandókot – természetesen a helyi hívek közösségét is – a Vasvári Mária neve napi búcsúra, amelyet 2012. szeptember 16-án vasárnap ünneplünk meg. A vasvári hívek nagy lelki öröksége a búcsújárás, amelyet a zárandokkal is megosztanak. Minden búcsú lényege: 1. kérni bármilyen kegyelmet Istentől, 2. adni a szívünket, szentgyónás-

ban és szentáldozásban, 3. kapni, azaz hálát adni a Szűzanyának a kegyelmek kiosztásáért, mert „üres kézzel” senki sem távozott még, legalább a lelki békét mindenki megkapja. Az ünnep menete: előtte szombaton este fél 7-kor gyertyás KÖRMENET indul a SZENTKÚTRA, ahol Németh Norbert

egyetemi lelkész szentmisét mutat be és szentbeszédet mond. Utána körmenettel térünk vissza a plébániatemplomba, ahol egész éjszaka virrasztás van. Szentmise szeptember 16-án: reggel 7 óra, fél 9 óra, 10 óra és este 7 óra. 10 órakor az ünnepi szentmisét bemutatja Dr. Korzenszky Richárd OSB perjel, a Tihanyi Bencés Apátság előljárója. Az ünnepi szentmise után KÖRMENET lesz a városban. Délután fél 3-kor litánia keretében búcsúztatjuk a zárandókokat. Gyónási lehetőség biztosított, valamint a kolostorfolyóson kialakított mellékhelyiségek, és a zárandokszoba mindenki rendelkezésére áll.

Szeptemberben másik fontos esemény, hogy kezdődik az iskola és ezzel párhuzamosan a hitoktatás is. Nem mindig alakul zökkenőmentesen, főleg most a sok változás mellett. Amit mindenképpen át kell gondolni, hogy a vallásgyakorlással, azaz hitünk vállalásával akkor is gazdagabbak/többek vagyunk, mint nélküle. A bűn megváltoztatja az ember életét, de az Istenszeretet is. A pap és hitoktató csak az egyik tényező, azért vannak, hogy a gyermek közelebb kerüljön Jézushoz. A másik tényező a szülői háttér. Mi örülünk mindazoknak, akik vállalják ígéretükhöz hí-

ven gyermekeik vallásos nevelését, amikor támogatják gyermekeik hittanos képzését. Viszont egyaránt áll a papra, a hitoktatóra és a szülőkre is: „Szép szavakkal lehet tanítani, de nevelni csak személyes példaadással lehet.” **Ez a hitelesség.** A gyermekeknek pedig önmagában a hittanórán való részvétel csak elmélet. Ez önmagában nem elég, mivel csak a gyakorlattal együtt lesz belőle keresztény élet. Ezért fontos a szentmise és a személyes imádság. A gyermekek ezzel elsősorban Istennek bizonyítják, hogy próbálják szeretni Őt, nem pedig annyira a papnak, vagy az Egyháznak. Ezért kérjük ebben a tanévben a szülőket, keresztszülőket és bérmaszülőket megértését és támogatását, hogy a hitoktatásunk gyümölcsöző lehessen. **Összegezve – tisztelet a kivételnek – a hittanra beiratás önmagában nem elégséges a keresztény életre és az arra való nevelésre. Mindig kell az otthoni imádság és a vasárnapi szentmisére járás. Nagyon sokat segítenének nekünk, ha ez természetes lenne.** Kérjük, hogy a hittanos gyermekek minden vasárnapi szentmise után jöjjenek be a sekrestyébe igazolásra. Ha valaki beteg, semmi gond, akkor pihenjen és gyógyuljon, de a hittanfuzetébe igazolva legyen a szülő részéről, hogy ezért nem volt az adott szentmisén. Ha valakinek kérdése van, akkor pedig nyugodtan kérdezzen tőlünk. Köszönjük.

Szakál Szilárd káplán

Nekrológ – Bárdics Lajos atya – 1933–2013

Bárdics Lajos 1933-ban Szent Márton napján, november 11-én született a Vas megyei Felsőszilválygon. Pappá 1957. június 23-án szentelték Szombathelyen. Élete folyamán öt településen hirdette Isten Örömhíret 1957–1958 között Szepetneken, 1958–1960 között Kőrmenden, 1960–1966 között Egerváron volt káplán, 1966-tól 1981-ig Szarvaskenden plébános. Vasváron 1981-ben kezdte meg szolgálatát, 2009-ig plébánosként, 2000-tól tiszteletbeli kanonokként, 2002–2008 között a Vasvári Esperesi Kerület espereseként szolgálta az egyházmegye híveit. Augusztus 3-án, szombaton életének 80., áldozópapi szolgálatának 57. évében hunyt el vasvári otthonában. Végakarátának megfelelően a helyi temetőben helyezték végső nyugalomra augusztus 9-én.

A temetésen a vasváriak nevében Bohárné Zimits Rita a következő gondolatokkal búcsúzott:

Főtisztelendő Kanonok Úr!

A halál sötét fala előtt minden tudásunk és tehetségünk véget ér – írja az író. Vajon mikor érezzük át jobban e szavak igazságát, mint most itt Kanonok Úr ravatala előtt. Szomorú és fájó szívvel teszek eleget e feladatnak, hogy a vasvári egyházközségi képviselő testület és hívek nevében búcsúzzam el Öntől. Azonban mindannyian tudjuk, hogy mi mindent kaptunk mi, akik ismertük Önt és mi mindent nyert Önnel az egyházközség, melynek 28 évig lelkipásztora volt. Ezek alatt az évek alatt számos jó és rossz, könnyű és nehéz feladat volt osztályrésze. Lelkipásztori tevékenysége

alatt sok-sok hitbéli elmélyülést és lelki feltöltődést kaptunk Öntől. Minden nevéhez fűződő eseményt és elért célt felsorolni nem elég e pár perc, így csak néhányat említenék. Ide kerülése után lelkészlakásokat építtetett. 1991-ben megtörtént a templom teljes belső tatarozása. 2003-ban megépült az új plébánia és közösségi ház. Többedmagammal, sok-sok ötlettel álltunk elő, hogy még jobban elmélyítsük plébániánk hitéletét, melyeket mindig meghallgatott és lehetőségeihez mérten próbált teljesíteni. Például: újrászerveztük, majd 20 év után a rózsafüzér társulatot, elindítottuk minden hónap 13-án a Fatimai engesztelést és sorolhatnám tovább. Emlékszem a jó ízű vitákra és beszélgetésekre. Mindenkihez volt egy-két szava: ministránsokhoz, a fiatalokhoz, az időskökhöz, az egyedülállókhöz egyaránt, mindenkivel próbálta megtalálni a megfelelő hangot, több-kevesebb sikerrel. 12 fővel megalakította a Karitás Szervezetet. A civil szervezetekkel próbált mindig nagyon jó kapcsolatot ápolni. Oroszlánrészt vállalt, hogy a Magyar Máltai Szeretetszolgálat vasvári csoportja megalakuljon 2002-ben, melynek haláláig tagja és lelki vezetője volt. Fontosnak tartotta, hogy az egyházközség és a vasvári Tűzoltóság között hatékony kapcsolat legyen, hiszen e szervezet minden fontosabb egyházi eseményen az egyházközségi képviselő testület segítségére van. 2007. június 24. fontos dátum a plébániánk életében. Ezen a napon adott hálát a Jó Istennek 50 évi papi szolgálat minden kegyelméért, s adta ránk aranymisés áldását. Szol-

gálata alatt hét káplánt segített és tanított a papi hivatás nehéz és rögös útján helytállni. Nyugdíjba vonulásával nem szűnt meg papi szolgálata, hiszen a szentmiséken, engeszteléseken, búcsúikon, titokcseréken, ha ideje és egészsége engedte, mindig részt vett. Helyettesítette paptársait elfoglaltságaik ideje alatt. Elmondhatjuk, hogy élete utolsó napjáig dolgozott, hiszen még halála előtt pár nappal gyóntatott. Hosszú élete és betegségei ellenére mégis hirtelen távozott közülünk. De emlékeinkben és szívünkben tovább él az a sok-sok tanítás, amit Öntől kaptunk. Mit mondhatnék, mit kívánhatnék magunknak ezekben a fájdalmas és nagyon sötét órákban? Kívánom mindannyiunknak, hogy vigasztaljon minket mindaz, amiben hiszünk. Adjon erőt a szilárd alap, amelyre az életünket építjük. Adjon vigasztalást az a szeretet, amellyel Kanonok Úr szeretett minket, vasváriakat. Érezzük a vasvári Szűzanya oltalmát, jó és rossz időben, egészségben, betegségben, születéskor és halálkor egyaránt.

Tengernyi kín az életünk,
Azért, mert sokat vétekezünk.
Mégis, hogy el nem vitt az ár,
Tőled van édes fénysugár.
A szívünk most sem csügged el,
Mert most is értünk könnyezel.
Te benned bízunk Mária,
Édes, vasvári Szűzanya.

Kedves Kanonok Úr, nyugodjon békében!

Javaslatokat várnak

Vasvár Város Önkormányzata Képviselő-testülete 14/1992./X.30./ számú rendelete alapján az október 23-i nemzeti ünnep alkalmából „Vasvár Város Díszpolgára” címet, „Vasvár Városért” érdemérmét, „Vasvár Város Önkormányzatának a közszolgálatért alapított Barabás István Díjat” valamint „Városfejlesztésért” Díjat adományozhat.

A kitüntetések adományozását kezdeményezheti bármely vasvári állandó lakos, társadalmi vagy gazdálkodó szervezet, intézmény. Kérjük, hogy ez irányú ajánlásokat írásban, indoklással együtt a Polgármesteri Hivatal Szervezési, Jogi és Igazgatási Osztályára juttassák el 2013. szeptember 15-ig.

Vasvár Város Önkormányzata

A Hegyháti Foglalkoztatási Paktum ajánlatai (TÁMOP-1.4.5-12/1-2012-0015)

Fiatallásukeresők klubja

Legközelebbi találkozó: szeptember 18-án, szerdán 10 és 12 óra között a Nagy Gáspár Kulturális Központ előterében. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

Állásukeresők klubja

Legközelebbi találkozó: szeptember 25-én, szerdán 10 és 12 óra között a Nagy Gáspár Kulturális Központ előterében.

Számítógépes tanfolyam

Informatika tanfolyamot indít a Nagy Gáspár Kulturális Központ szeptember 24-től, keddi és pénteki napokon 16.30-tól 19.45-ig. Modulok: IKT Alapok 30 óra, ECDL Szöveg-szerkesztés 30 óra, ECDL Internet és kommunikáció 10 óra. Jelentkezni a Nagy Gáspár Kulturális Központban lehet személyesen, vagy telefonon Halmosi Tamásnál szeptember 13-ig, vagy a létszám erejéig.

Fotókat várnak

Vasváriak a nagyvilágban 2013 nyarán címmel várja a helyiek nyári, úti élményeit megörökítő fotókat a Nagy Gáspár Kulturális Központ. A szervezők egy beküldőtől maximum három fotót várnak, melyet a pályázók 2013. június 1-je után készítettek, bárhol a világban. A fotókat a szervezők kiállítják, valamint a legjobbakat díjazják is. (A közönség is szavaz.) Beküldési határidő: szeptember 10., 12 óra. A fotókat e-mailben vagy papír alapon várják a szervezők.

ELKÖLTÖZTÜNK!!!

SZEPTEMBER 1-JÉTŐL ÚJ HELYRE KÖLTÖZIK A CSEMPEBOLT:

az Alkotmány utca 8. helyett

a Járdányi professzor u. 2. szám alatt

(a régi Match épülete, a posta mellett!)

kellemes környezetben, a megszokott odafigyeléssel várjuk minden régi és új vásárlónkat!

**Nagy nyitási akció szeptember 1-jétől szeptember 30-ig:
-20% kedvezmény minden konyhai étkészlet, kiegészítő árából!**

Telefonos elérhetőségünk változatlan: 06-20/420-6568, 06-20/340-1009

Szeretné hasznos dologra fordítani fölösleges energiáit?
Jelentkezzen nálunk, s mi segítünk abban, hogy Ön hol segíthet!

Vasváron a Járdányi u. 5. szám alatt megkezdte működését az

ÖNKÉNTES PONT!

Várjuk azon segítőkész személyek jelentkezését,
aki szívesen részt vesznek:

- szociális illetve
- oktatási, nevelési

Intézményekben megvalósuló

Önkéntes tevékenységekben, programokban.

Az Önkéntes Pont szomszédságában működő Önkéntes klubban
a következő szolgáltatásokat vehetik igénybe:

- Ringató foglalkozás 0-3 éves korú gyermekeknek és szüleinek
 - Mesedélutánok: 3-6 év közötti gyermekeknek
- Készség és Képességfejlesztő foglalkozások 6 év felett
- Tanórán kívüli felzárkóztató foglalkozás 6 év felett

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai
Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

AJÁNLÓ

*a dr. Bendefy László Városi
Könyvtár új szerzeményeiből*

SZAKIRODALOM

- Ágh: Marokkó
- Benda: A béke kálváriautján
- Büky: A rendszerváltástól az elitváltásig
- Lévy: Borderline személyiségzavarom van
- Vathy: Kávérájakok

SZÉPIRODALOM

- Benkő: A spanyol grófnő
- Capella: A jégkirálynő
- Cosford: Szerelemről és egyéb finomságokról
- Fábíán: Adél és Alíz
- Grisham: A család
- Muravjova: Az angyal napja
- Palkovics: Arcok, életek, történetek
- Wiggs : Üzenet a palacban

DVD

- IV. Henrik
- Az alelnök
- Egy különc srác feljegyzései
- Felhőatlasz
- Kispályás szerelem
- Lánybúcsú
- Menekülés
- Az utolsó műszak

Értesítjük az érdeklődőket, hogy a
könyvtár állományából leselejtezett
könyvek kedvezményes áron megvásárolhatók a nyitvatartási idő alatt!

Tel.: 94/573-006, 573-007

Fax: 573-036 • www.blvk.hu

Műszaki vizsgabázis

Ajándék előzetes műszaki vizsgálat!*

Menjen biztosra!

Minden típusú gépjármű garanciális és garancián túli javítása Műszaki vizsgáztatás és eredetvizsgálat naponta (motorkerékpár, utánfutó, lakókocsi, személyautó, 3.5 t alatti gépjárművek) Gumiszerelés Karosszériajavítás, fényezés Futómű beállítás Klímatisztítás és töltés Kárrendezés Hibakód kiolvasás

Suzuki Castrum

Forduljon hozzánk bizalommal!

Vasvár, Alkotmány u. 109. 94/573-149, 30/860-4608
 suzuki.vasvar@castrum-ferreum.hu www.suzukicastrum.hu

TŐKE TŰZIFA

GARANTÁLT MENNYISÉG
MEGBÍZHATÓ FORRSÁBÓL

Kályhakész árak ömlesztett m³-ben:

- Akác, tölgy, gyertyán 12 600 Ft-tól
- Vegyes (kőris, éger, juhar) 11 600 Ft-tól

Hasított méterfa árak m³-ben:

- Akác, tölgy, gyertyán 13 500 Ft-tól
- Vegyes (kőris, éger, juhar) 12 500 Ft-tól

ÁRAINK A HÁZHOZ SZÁLLÍTÁST TARTALMAZZÁK!

Rendelésfelvétel: 06-30/329-4597 v.
Hajba Gyula: 06-30/951-4332

PB GÁZ

kedvező áron:
11,5 kg-os 5175 Ft

Ingyenes házhoz szállítással Vasvár területén

NYÚL TIBOR

30/263-0624, 94/371-542

Felnőtt színházbérlet

A Nagy Gáspár Kulturális Központban szeptember 1-jétől már igényelhetőek a 2013/2014-es színházi évad bérletei telefonon, e-mailben, vagy személyesen. Az elmúlt év bérletulajdonosainak a szokott helyükre elővásárlási lehetőséget biztosít az intézmény, helyeiket szeptember 17-ig fenntartják. Bérletbefizetéseket pénztári napokon bonyolítja a kulturális központ: kedden 13–14, csütörtökön 11–12 és 16–17 óra között. A bérletek további kedvezményekben is részesülnek az év folyamán.

Az évad tervezett előadásai:

November 16., 19 óra: Széllal szembe – poérok és poémák, Jordán Tamás Stand up estje.

December 7., 19 óra: Sose halunk meg – musical, Pannon Várszínház – Veszprém.

Január 18., 19 óra: Sík Sándor: István király – Forrás Színház.

Február 15., 19 óra: Ken Kesey: Száll a kakukk fészkére – tragikomédia, Egy & Más Vándorszínház – Lendva.

2014. tavasz: Tamási Áron: Vitéz lélek – példázat három felvonásban, Nemzeti Színház – Budapest.

A szervezők a változtatás jogát fenntartják.

Csatorna-beruházás: újabb rákötések

Vasvár területén augusztus 20-tól minden háztartás rákötethet a szennyvízrendszerre. A Kismákfa és Nagymákfa városrészen lakóktól még egy rövid időre türelmet kérünk.

Vasvár Város Önkormányzata

Gyermek színházbérlet

A gyermekbérlet öt előadására idén 3000 forintért válthatnak majd bérletet a kis színházkedvelők a Nagy Gáspár Kulturális Központ Színháztermébe. Az előadások sorát a tervek szerint október 17-én 10 órától és 14.30-tól Jóföldi Attila: Kis vakond című meséje indítja, majd november 14-én 10 órától és 14.30-tól a Mesebölt Bábszínház előadásában Galus-

ka László Pál: Madarak voltunk című darabja kerül színpadra, majd január 16-án 10 órától és 14.30-tól Zorkóczy Zenobia: Rosszcsont Zénó jó szeretne lenni című előadását március 6-án a Hamupipőke követi a Nektár Színház előadásában. Az idei bérletsorozat utolsó előadása ezúttal is meglepetés mozi lesz, méghozzá április 17-én.

Vasvár az interneten: www.vasvar.hu

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár
Felelős kiadó: Dr. Ódor Ildikó jegyző
Felelős szerkesztő: Vojnovics Viktória

Szerkesztőségi munkatársak:
 Dóka Balázs, Halmosi Tamás, Laki László, Pogács Mónika, Sejbéne Szabó Mariann, Szabó Zoltán, Tausz István, Vass Alexandra

Készült: Kerényi DTP & Design Stúdió
 Tel.: 70/3155-919
 ISSN 1216-0377